

**Aradi képzőművészek és a Kölcsey Egyesület
bemutakozása Kiskunfélegyházán**

Idén április végén, május elején (14-ig), ha valaki belép a félegyházi Petőfi Sándor Városi Könyvtár kiállítótermébe, az ajtóval szemben a Kölcsey Galéria, illetve a Kölcsey Egyesület nagyméretű hirdető pannója fogadja.

A terembe érve rácsodálkozhat a helyiségek fehér falain pompázó grafikákra, festményekre, kerámiákra, a falak előtti talányos kisplasztikákra, amelyek látványa feltétlenül elkápráztatja még abban az esetben is, ha eddig nem is hallotta az alkotók nevét, hogy aztán az alkotások címének elolvasása után, a műveket ismét megtekintve ezeken el is gondolkozzék. A kiállítótermet három, az országhatáron túl is ismert aradi alkotó művei töltik be:

Simó Margit grafikus:

– mint tudjuk – elsősorban a Dante-illusztrációi révén vált közismertté, ezekből is találunk néhányat, de vannak itt remek kisgrafikai is.

Siska Szabó Hajnalka:

a realista és az absztrakt ábrázolás között „ingázó festményein” a kék-lila szín dominál, de nagyon hangulatosak az aranyárgában, vörösben játszó alkotásai is (Normafai séta, Aranyősz).

Steinhübel Zoltán:

kerámiáin, kisplasztikáin átsugárzik, hogy sokoldalú művészetében a keramikus, a szobrász, a festő szellemisége egyesül.

Egy műélvezőnek sokat „ad” mindaz, ami itt látható, de aki jelen volt az április 28-án tartott megnyitón, ennél is többet kapott. Eleve jó hangulatot teremtett a helyi Zenebarátok Egyesületének kamarakórusa, akik az est folyamán

nagyon igényes műsorösszeállítással többször is szerepeltek (az aradiak a Kultúrpalotában tartott adventi hangversenyeken többször hallhatták őket).

A hivatalos beszédek sem voltak a megszokottan sematikusak.

A helyi alpolgármester, **Rosta Ferenc** beszédében elsősorban azt emelte ki, hogy Kiskunfélegyháza és az aradi magyarság közötti egyre szélesedő kapcsolatrendszer azért különleges, mert nem hivatalosan, fentről irányítva jött létre, hanem az idetelepült egykori aradiak révén a két település lakosai közötti kölcsönös barátság útján alakult, először a nyugdíjasklubok, majd a kórus, aztán a képzőművészek körében, lentről felfele.

Ezután **Fekete Károly**, a Kölcsey Egyesület alelnöke következett, aki meszerien összeállított, vetítéssel kísért „egyesület-bemutakozásban” úgy tudta összefogni Arad, a Kölcsey Egyesület, az aradi képzőművészet, illetve a három kiállító alkotóművészetének jellemzőit, hogy a termet zsúfolásig megtöltő hallgatóság végig derűs érdeklődéssel figyelt, s az utána következő beszélgetés során sokan külön gratuláltak neki.

A megnyitót követő fogadáson pedig sok kisebb csoportosulás meghitt beszélgetéseinek lehettünk fül- és szemtanúi. A jó hangulatú, kedélyes eszmecsere a meghívott aradiak (művészek és kölcseysek) és a félegyházi szervezők és festők között terített asztal mellett, egy nagyon különleges helyen, az **Art-Turkában** folytatódott, amely tulajdonképpen egy festményekkel és egyéb műalkotásokkal teli bolt ezek árusítása céljából, de egyúttal klub is, a város képzőművészeinek találkozóhelye, ahol egyébként pezsgő szellemi élet zajlik.

A mostani tárlat szerintem mind az aradiak, mind a helybeliek számára legalább annyira sikeres volt, mint a félegyházi festők múlt őszi aradi bemutatkozása.

Jelen esetben örömmel tapasztaltuk azt is, hogy néhány anyaországba települt egykori aradi a Kölcsey Galéria megnyitójának kedvéért utazott le Félegyházára. Reméljük, hogy ennek lesz folytatása.

Piroska Katalin

Nyugati Jelen, 2022. május 4.